

Nieuw verworven vrijheid

Ik houd de sleutels in mijn hand geklemd, om meteen bij hun aankomst actie te kunnen ondernemen. Niet dat ik zeer materialistisch ben ingesteld, maar vandaag is na drie jaar een klein mijlpaaltje bereikt voor mijn gezin. Nieuw verworven vrijheid, en mobiliteit. Voel me als een klein kind dat een verrassing heeft voor Moederdag. Een tikkeltje spannend, in afwachting van haar reactie op de verrassing die je voor haar gemaakt hebt. Naar de reacties van mijn dochters kan ik wel gissen. Verwacht zo iets van: "grappig" of : "leuke bekleding" Da's typisch iets voor ons vrouwen.

Had me helemaal op feiten gestort, om toch ietwat beslagen ten ijs te komen. Vooral te laten merken dat ik als alleenstaande vrouw niet helemaal atechnisch ben. Zodat een eventuele mannelijke verkoper niet zou denken: "Nou aan die muts houd ik een goed dealtje over." Via via had ik een adres bemachtigd, die een oude maar nog in zeer goede staat verkerende auto te koop aanbood. Bij aankomst klikte het meteen tussen mij en de eigenaresse. Al vrolijk babbelend bekeken we de auto en maakten een proefritje. Inderdaad onder het uitslaan van kreten als: "grappig, die authentieke radio" en "och wat leuk die echte kleine ruitjesbekleding." Om een lang verhaal kort te maken: het bakkie staat nu bij mij voor de deur.

Daar zijn ze, ben benieuwd!

Triomfantelijk houd ik de sleutels al rinkelend omhoog. Kreten van enthousiasme en jawel hoor, ook van spot worden mijn oren ingeslingerd. Wanneer we ons allemaal in de auto hebben gesetteld, vraag ik naar hun reactie. De meiden vinden het wel een gave bak, lekker ook als ze 's avonds ergens opgehaald moeten worden.

"Ja grappig mam, die ruitjesbekleding", zegt mijn oudste dochter.

"Leuk ja", zegt Lotte, mijn andere dochter. "Gaaf mam die oude radio."

"Rijdt hij ook nog wel?" spot mijn oudste zoon. Hij begint zo een beetje te puberen en dan is het altijd stoer om moeders wat te stangen. "Ja? Nou, da's dan lekker makkelijk als we naar het voetballen moeten."

"Ik weet niet of ik wel een taxivergunning krijg hoor", antwoord ik.

Mijn jongste zoon kijkt peinzend. "Sam," vraag ik "wat vind jij ervan?"

Met het liefste engelengezicht op aarde antwoordt hij: "Ik vind hem heel goed bij jou passen. Hij is ook heel oud, maar ziet er toch nog goed uit."

Terry

Oktober 2008